

KARAKTERISTIKE I ISHODI PACIJENATA S UPALNIM IDIOPATSKIM MIOPATIJAMA – ISKUSTVA JEDNOG CENTRA

CHARACTERISTICS AND OUTCOMES OF PATIENTS WITH IDIOPATHIC INFLAMMATORY MYOPATHIES – A SINGLE-CENTRE EXPERIENCE

Stela Hrkač¹, Josip Tečer¹, Marina Božan^{1,4}, Antica Mihaliček¹, Majda Golob¹, Lea Šalamon¹, Ivana Piteša Košutić¹, Jadranka Morović-Vergles¹, Joško Mitrović^{1,2,3}

¹Zavod za kliničku imunologiju, alergologiju i reumatologiju, Klinika za unutarnje bolesti Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Klinička bolnica Dubrava, Zagreb, Hrvatska

²Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, Hrvatska

³Farmaceutsko-biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, Hrvatska

⁴Specijalna bolnica za plućne bolesti, Zagreb, Hrvatska

Uvod. Upalne idiopatske miopatije (UIM) skupina su autoimunih bolesti karakteriziranih upalom mišića. Najčešće se prezentiraju slabošću proksimalne muskulature udova uz moguće različite sistemske manifestacije, zbog čega predstavljaju dijagnostički i terapijski izazov.

Ispitanici i metode. Provedeno je presječno, opservacijsko istraživanje u koje su uključeni pacijenti s dijagnozom UIM, a koji su u razdoblju od 1.1.2014. do 31.12.2023. hospitalizirani na Zavodu za kliničku imunologiju, alergologiju i reumatologiju Kliničke bolnice Dubrava. U istraživanje je uključeno ukupno 38 pacijenata, a analizirana je dostupna medicinska dokumentacija s ciljem usporedbe kliničko-laboratorijskih obilježja bolesnika koji nisu zahtijevali hitnu hospitalizaciju s bolesnicima koji su neplanirano (hitno) hospitalizirani. Za analizu podataka korištene su metode deskriptivne statistike. Za dodatnu usporedbu podataka između pacijenata s i bez neplanirane hospitalizacije korišten je Shapiro-Wilk test za provjeru normalnosti distribucije podataka. Za kategorijske varijable korišten je χ^2 -test, za normalno distribuirane podatke T-test, a za one koji nisu Mann Whitney U test. Statistički značajnom se smatrala vrijednosti $p \leq 0.05$, a α je određena na 0.05.

Rezultati. Od ukupnog broja ispitanika, 63.2% je žena i 36.8% muškaraca, prosječne dobi 55.4 godina. Dijagnozu polimiozitisa imalo je 39.5% ispitanika, 23.7% dermatomiozitisa, 23.7% antisintetaznog sindroma, a dijagnozu miozitisa uz preklapanje s drugom autoimunom bolesti 13.2%. Udio pacijenata koji je tijekom razdoblja praćenja imao neplaniranu hospitalizaciju je 44.7%. U usporedbi s pacijentima koji nisu neplanirano hospitalizirani, identificirali smo statistički značajno veće inicijalne razine CRP-a ($p=0.016$) i sedimentacije eritrocita ($p=0.032$) i rjeđu pojavu Raynaudovog fenomena ($p=0.039$), dok u laboratorijskim pokazateljima mišićnog oštećenja i drugim tipičnim simptomima nije nađeno razlike. Najčešći razlozi neplanirane hospitalizacije su dokazana ili suspektna egzacerbacija bolesti u 64.7% te u 11.8% slučajeva infekcija.

Zaključak. S obzirom na heterogenost kliničkih prezentacija UIM-a, nužno je u vidu imati različite kliničke i dijagnostičke pokazatelje, te kontinuirano praćenje istih, kao bi se unaprijedila dijagnostika i liječenje ove kompleksne skupine bolesti. Naši rezultati ukazuju na potrebu za dodatnim istraživanjima radi stratifikacije rizika ovih pacijenata.

Ključne riječi: upalne idiopatske miopatije, dermatomiozitis, polimiozitis, antisintetazni sindrom

E-pošta glavnog autora: stelahrkac@gmail.com

Izjava o sukobu interesa: nema sukoba interesa